

haves Anvendelse, i Overensstemmelse med de ovennævnte Licitationsbetingelser, under hvilken Licitation der indleveres Tilbud, ledsagede af et Antal Prøveark. Om Leveringen af de enkelte Sorter afsluttes derefter Kontrakt med den eller dem af de tilbydende, hvis Prøver antages, idet Prøveark vedhæftes Kontrakten. Hver enkelt Leverance bliver ved Modtagelsen mikroskopisk, mekanisk og kemisk undersøgt med Hensyn til deres Kontraktmæssighed, altsaa ikke alene i Henseende til Udseende, men ogsaa med Hensyn til Limfæstethed, Styrke og Sammensætning. Kontrollen udøves af det særlig med disse Undersøgelser for Øje oprettede „Statens tekniske Bureau for Papir- og Blækundersøgelse“, som afgiver Erklæring til Ministeriet om hver enkelt Leverance og indstiller til Godkendelse eller Forkastelse. Godkendes Leverancen, forsynes dens enkelte Pakker med en Etikette, saaledes et Pakkens Emballage ikke kan aabnes ubeskadiget, uden at Etiketten sønderrives, og den overgives derefter til Forhandling i Overensstemmelse med den ovennævnte Prislister til en særlig dertil antagen Hovedforhandler blandt Københavns Papirhandlere, som herfor erholder en vis Rabat mod heraf atter at afgive en Rabat til Videreforhandlerne, jfr. Bekendtgørelse 1888 15. December (Nr. 216). Etiketterne ere forsynede med det danske Vaaben og angive Papirets Kvalitet, Format og Pris samt de Ekspeditioner, til hvilke den enkelte Pakkes Indhold maa anvendes. Da det ikke er Meningen med den hele Foranstaltning at aabne en Konkurrence med Papirhandlerne overfor det store Publikum, men kun at sikre, at Statens Arkivalier dannes af Papirsorter, der kunne taale den Brug, som Nutiden og Fremtiden gør og vil gøre af dem, kunne de af Ministeriet forhandlede Papirsorter kun rekvireres af Stats- og, efter derom udtalt Ønske fra Kommunernes Side, kommunale Embedsmænd ved Udfyldning af særlig dertil trykte Blanketter, der af Hovedforhandleren aarlig indsamles fra Videreforhandlerne og atter indsendes til Ministeriet. Et Bogtrykkerfirma, som alt tidligere førte Lager af alle mulige Slags Skemata og Blanketter, som bruges i de forskellige Administrationsgrene, har desuden faaet Tilladelse til, for saa vidt det anses for nødvendigt efter Beskaffenheden af de enkelte Skemata og Blanketter, at trykke disse paa Ministeriets Papir og har derefter opnaaet Ministeriets Anbefaling for sine Varer, der sælges til Priser, der ere godkendte af Ministeriet (Bekendtgørelse 1888 26. Oktober [Nr. 197], 1890 11. Februar [Nr. 23], 1891 10. Marts [Nr. 35]).

Fortegnelse over de Skrivpapirsorter, som holdes til Disposition for Embedsmændene, findes i den ovennævnte Prislister. Udvalget er i de forløbne Aar kun forøget ved, at enkelte Sorter nu ogsaa holdes i dobbelt Format af Hensyn til, at de benyttes til Paatrykning af Blanketter. I den allersidste Tid har den stedse tiltagende Anvendelse af Skrivmaskine fremkaldt Ønsket om et noget lettere Korrespondancepapir end de paa Prislisterne opførte Sorter, 12½ og 13 Punds Propatria af forskellig Stofsammensætning. I den Anledning er der i den sidste Tid (1901) blevet anskaffet og bragt i Handelen et *Skrivmaskinepapir* af Stofklasse I, Styrkeklasse III med en Vægt af 10 Pund pr. Ris i Propatriaformat.

Benyttelsen af de ovennævnte Skrivpapirsorter er i Tjenestesager obligatorisk for de Statseembedsmænd, af hvis Embedsvirksomhed de i Reglement 26. Maj 1888 (Nr. 101) specificerede Arkivalier fremgaa, men kunne i øvrigt til tjenstligt Brug rekvireres af alle Embeds- og Bestillingsmænd i Statens Tjeneste. Ved nævnte Reglement blev Skrivpapiret ogsaa gjort obligatorisk for Kirketiendejerne saavidt angaar *Kirkebøgerne*, hvis Anskaffelse paahviler Tiendejeren. Der blev til Kirkebøger foreskrevet en Papirkvalitet af Stofklasse I, Styrkeklasse II, men Kontrollen ved dennes Anvendelse paahviledes Provsterne og Præsterne, som ikke kunde antages at have Indsigt nok til at bedømme Papiret i de leverede Bøger, medens man kunde vente, at en Del Tiendejere ikke vilde have Interesse for at levere Kirkebøger paa holdbart, endsige da paa det foreskrevne Papir, men uden videre tage imod, hvad Bogbindere og Papirhandlere leverede dem som „lige saa godt som det foreskrevne“. For bl. a. at sikre Anvendelsen af det foreskrevne Papir til disse vigtige Embedsbøger valgte Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet ved Bekendtgørelse 1891 31. Oktober Nr. 168 (vgl. Resol. 19. August s. A.) fra 1. Januar 1892 at foreskrive Anvendelsen af nye Kirkebogsskemata, trykte paa Ministeriets Forlag paa anordningsmæssigt Papir, hvilke Skematas Anskaffelse blev gjort til Pligt for alle Kirketiendejere og Kirkebestyrelser; de gamle Kirkebøger maatte benyttes til 1. Februar 1892, men Tilførslerne Januar